

I folketingsåret 1967-68 (2. samling) fremsatte medlemmer af socialistisk folkeparti *forslag til lov om ændring af lov om leje (om lejens ret til bytning af lejlighed)*, se folketingsårbogen 1967-68, side 500 ff. Forslaget blev ikke færdigbehandlet og nåede således ikke frem til 2. behandling.

I folketingsåret 1968-69 genfremsattes et lignende forslag, se folketingsårbogen 1968-69 side 581 ff, men med den forskel, at bestemmelserne nu foresloges indføjet i loven om midlertidig regulering af boligforholdene. Denne ændring skyldtes, at det tidligere var blevet kritiseret, at bestemmelserne foresloges optaget i lejeloven.

Ved fremsættelsen af nærværende forslag tilkendegav forslagsstillerne, at det var deres hensigt, at bytteretten skulle gennemføres i overensstemmelse med det i 1968-69 fremsatte forslag.

Som angivet foran var forslaget blevet suppleret med bestemmelser om oprettelse af centralboligformidling i større byområder. Om baggrunden for denne del af forslaget var i bemærkningerne bl. a. anført følgende:

„ . . . Der kan herigennem opnås ensartede regler, uanset byområdet består af flere kommuner, ligesom en central registrering af alle boligsøgende og af alle ledige lejligheder kan give et nøjagtigt billede af boligbehovet og boligbestanden i byområdet. Desuden vil en central boligformidling bl. a. gennem byttekæder på tværs af kommunegrænser på en bedre måde, end det er muligt i dag, kunne formidle en hensigtsmæssig og retfærdig boligfordeling og dermed afbøde nogle af boligmangelens værste følger.

En central boligformidling kan derimod ikke afskaffe boligmangelen. Dertil kræves først og fremmest en forøgelse og billiggørelse af boligbyggeriet. Men den vil kunne fremskaffe en mængde oplysninger, som vil være værdifulde i planlægningsøjemed.

Dersom boligformidlingen samtidig udfører et bredt oplysningsarbejde, dels om sin egen virksomhed, dels og navnlig om byggeaktiviteten i byområdet, vil den bibringe befolkningen en betydelig bedre forståelse af boligproblemerne og midlerne til deres afhjælpning. Dette vil sandsynligvis også medføre en voksende interesse for at skabe sunde og gode boligforhold, så langt flere kræfter kan sættes ind for at løse boligproblemet. . . .“

Endvidere havde forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget i 10 punkter udførligt redegjort for, efter hvilke retningslinjer boligformidlingen burde arbejde.

Herudover anførte forslagsstillerne:

„ . . . De mere detaljerede regler for boligformidlingens virksomhed må naturligvis bero på konkrete undersøgelser og nærmere forhandlinger mellem kommunerne og udlejerne.

Men det må være en hovedregel, at boligformidlingen sikrer lejlighederne fordelt på en sådan måde, at lejlighedernes størrelse kommer til at svare til husstandens størrelse. Ved anvendelse af EDB-